

ת"פ 10435/07/15 - מדינת ישראל נגד רמדאן שלבי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 10435-07-15 מדינת ישראל נ' שלבי

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רמדאן שלבי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום:

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה ממש** - עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי עובדות כתב האישום בו הורשע הנאשם, בתאריך 2013 סמוך לשעה 10:00, בשד' פל ים בחיפה, אירעה תאונה בין רכבו של מ.ב. (להלן: "**המתלונן**") לבין רכבו של הנאשם, בעקבות כך, חסם הנאשם ברכבו את נתיב נסיעתו של המתלונן, ירד מהרכב, ניגש לרכבו של המתלונן, הוציא אותו מהרכב ותקפו שלא כדין וללא הסכמתו באופן שפתח את דלת הנהג, בעט בגופו של המתלונן, תפסו בגרונו בשתי ידיו, הוציא אותו מהרכב, הרים אותו על הרכב והכה בו באגרופים לראשו. בעקבות תקיפת הנאשם נגרמו למתלונן חבלות של ממש כמפורט בכתב האישום.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש גיליון הרשעות פלילי (ג/1); גיליון הרשעות תעבורה (ג/2); אסופת התיעוד הרפואי (ג/3); ותמונות המתלונן (ג/4).

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

ב"כ המאשימה הגיש את טיעוניו בכתב. בטיעוניו, חזר על נסיבות כתב האישום בהן הודה הנאשם, המגוללות אירוע אחד, אך יחד עם זאת, לטענתו, יש לקרוא באופן מאבחן את "סיפור" כתב האישום, על מנת לראות שעסקין בעבירה

רבת פריטים במסגרת אותו אירוע: הנאשם חסם את רכב המתלונן; הוציא את המתלונן מהרכב; בעט במתלונן; תפס בגרון המתלונן; הרים אותו על הרכב; הכה באגרופים בראש המתלונן. מכאן, נטען כי מדובר בשורה של פריטים חמורים אשר כולם נעשים בראש חוצו ויש בהם מימד של השפלה חמורה כלפי הנאשם. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים שבהם פגע הנאשם במעשיו והם הגנה של שלמות גופו של אדם, הגנה על בריאותו וזכותו לכבוד. אשר למידת הפגיעה בערכים אלה, נטען כי בשים לב לכך שלא הייתה היכרות מוקדמת בין הצדדים, הנאשם "שלף" את המתלונן מרכבו והפליא מכותיו בו והכל בגלל תאונה בין שני הרכבים, מכאן יש ללמוד כי דרכו של הנאשם ליישוב מחלוקות היא פגיעה בשלמות הגוף של הצד שכנגד. ב"כ המאשימה הפנה למדיניות הענישה הנהוגה במקרים דומים וטען כי במקרים דומים דרך הכלל הינה כליאה מאחורי סורג ובריח. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי לנאשם עבר פלילי בגין עבירות איומים, תקיפת שוטר והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו - בעטיו הושת עליו עונש מאסר מותנה לתקופת מאסר של 4 חודשים וצו התחייבות להימנע מעבירה. נוכח כל האמור, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל, ולעונש בחלק הבינוני-גבוה של המתחם שהוצע, לצד מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי לקורבן העבירה וקנס.

טיעוני ההגנה:

הסניגור טען כי הנאשם הודה כבר בתחילת משפטו ואילו המשפט נדחה על מנת לקדם הסדר. עוד נטען כי המתחם לו טענה המאשימה אינו מעוגן בפסקי דין ואילו פסקי הדין שצוינו אינם הולמים את נסיבות תיק זה. לטענת ההגנה, אין מדובר באירוע מתוכנן, אלא אירוע תוך כדי תאונת דרכים שהדרדר. אשר לעברו הפלילי של הנאשם, נטען כי הרשעתו האחרונה היא בגין עבירה משנת 2006 ומאז ועד העבירה שבעניינו, הנאשם לא הסתבך עם החוק. עוד הפנה הסניגור לחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה, כאשר מדובר בעבירה משנת 2013, כתב האישום הוגש לאחר שנתיים. הסניגור הוסיף ומסר כי הנאשם מטפל בילד נכה ואוטיסט, בן 26, מנהל חיים נורמטיביים. עסקו של הנאשם קרס בעקבות זה שלקוחות החזירו לו שיקים והוא המפרנס את בני ביתו. לסיום, עתר הסניגור לענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה, ופיצוי שייקבע על ידי בית המשפט עם סנקציות דומות. אשר לעונש הפיצוי, ביקש כי יוכל לשלמו בתשלומים.

דבר הנאשם בטרם מתן גזר הדין:

הנאשם מסר כי הוא מצטער על מה שעשה, ישלם את הפיצוי וביקש לעזור לו על ידי פריסתו לתשלומים.

דין והכרעה עונשית:

הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו:

הערך החברתי אשר נפגע כתוצאה ממעשיו של הנאשם מתבטא בפגיעה בערך המוגן של שמירה על ביטחונו, שלמות

גופו וחירותו של אדם. בית המשפט העליון בפסיקותיו השונות שב וחזר על החשיבות והצורך בהרתעת עבריינים הבוחרים ליישב סכסוכים באמצעות אלימות, ויפים לעניין זה הדברים שנאמרו בע"פ 941/13 **אבירם פרץ נגד מדינת ישראל** (26.11.2013):

"בית משפט זה עמד לא אחת על הצורך בהרתעתם של עבריינים הפונים "לפתור סכסוכים" בכוח הזרוע. בפסקי דין רבים נקבע כי יש להילחם בנגע האלימות שפשט בארצנו ולהטיל עונשים מרתיעים ומשמעותיים על מי שבחרו בחירה בלתי נסבלת בדרך האלימות, למען יועבר מסר מתאים לעבריינים ולחברה כולה [ראו: ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' נאסר חסן, [פורסם בנבו] פסקה 21 לפסק הדין (10.11.2009); ע"פ 4173/07 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 לפסק הדין (16.8.2007)]."

מדיניות הענישה:

עיון בפסיקה מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב החל עונשי מאסר מותנים ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח:

· רע"פ 4968/14 **פייבושנקו נגד מדינת ישראל** (17.7.14) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של היזק לרכוש בזדון ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונדון לעונש מאסר של 8 חודשים. באותו מקרה הגיע הנאשם לביתה של המתלוננת והחל לקללה, בהמשך כשנכנסו למעלית, החל לתקוף את המתלוננת באופן שהכה אותה באמצעות רצועת כלב בפניה, ולאחר מכן, נתן הנאשם מכת אגרוף בדלת הזכוכית של המעלית ושבר אותה, לאחר שיצאו מהמעלית, המשיך הנאשם להכות את המתלוננת בחוזקה והכה מכת אגרוף בעינה השמאלית ובבית החזה שלה. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת שטף דם סביב עין שמאל ונפיחות.

· רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נגד מדינת ישראל** (28.10.2012) - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהכה אחד במכות אגרוף לראשו וגרם לו כאבים ורגישות בראש ובעין. בהמשך הכה אדם שני באגרוף לפניו והמשיך להכותו בעזרת בקבוק וחפץ נוסף, וגרם לו חבלות שונות שהצריכו טיפול רפואי. על הנאשם, הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.

· עפ"ג (מרכז)

30709-01-12 **ויאצסלב לופט נגד מדינת ישראל** (27.7.2011) - הנאשם ישב עם חבריו, צרך עמם משקאות אלכוהוליים, והחבורה האזינה למוזיקה בעוצמה גבוהה. המתלונן ניגש אליהם וביקש מהם להנמיך את עוצמת המוזיקה, הנאשם וחבריו נענו לבקשתו, אך לאחר מספר דקות שוב הגבירו את עוצמתה. המתלונן שוב ניגש אליהם וביקש להנמיך את עוצמת המוזיקה ובקשתו נענתה. בהמשך שוב הגבירו הנאשם וחבריו את עוצמת המוזיקה ושוב פנה אליהם המתלונן, אך הפעם הם סירבו לבקשתו בציינם כי הם רשאים להרעיש עד חצות. המתלונן ניגש לרמקולים, התכופף בכדי להנמיך את עוצמת המוזיקה, ואחר כך התרומם, אחז בידו של הנאשם ומשך אותו.

הנאשם, בתגובה, הכה את המתלונן במכת אגרוף באפו, וכתוצאה מהמכה נפל המתלונן ארצה, ראשו נחבט, נגרמו לו שברים רבים בעצמות האף, והמטומה קרקפתית. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם, שנדון לעונשים של 16 חודשי מאסר בפועל (תוך הפעלת מאסר על תנאי של 6 חודשים), 9 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן בסך 10,000 ₪.

· עפ"ג (מחוזי י-ם) 51003-10-14 **מדינת ישראל נגד אדלסברג (24.12.14)** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. באותו מקרה, על רקע ויכוח בין הנאשם למתלונן, דחף הנאשם את המתלונן במורד חמש מדרגות. למתלונן נגרמו חבלות אדמומיות סביב העין, פצע מעל הגבה, שפשוף והמטומות שהצריכו טיפול רפואי. הנאשם נידון ל- 250 שעות של"צ.

· ת"פ (ק"ש) 3906-11-17 **תביעות מרום הגליל והגולן נגד יצחק לוי (29.11.2017)** - מדובר בנאשם שהורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, חבלה חמורה ואיומים. באותו מקרה, ניגש הנאשם למתלונן, שישב ברכבו וביקש ממנו לכבות את המוזיקה ברכב בטענה שהיא מפריעה לו והעירה אותו משנתו. ולאחר שהמתלונן לא עשה כן, תקף אותו הנאשם במכות אגרוף בפניו, הכה אותו בראשו באמצעות פנס שהחזיק בידו, ולאחר שהמתלונן יצא מהרכב דחף אותו הנאשם והפיל אותו לרצפה. בהמשך, המשיך הנאשם לתקוף את המתלונן, הכה אותו במכת אגרוף חזקה באזור לסתו הימנית וגרם לו לשבר בלסת, תוך שהמשיך הנאשם לבעוט במתלונן בכל חלקי גופו ולהכותו בידיו. בעוד המתלונן שוכב על הרצפה, הרים הנאשם אבן גדולה ואיים על המתלונן. בית המשפט הטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, לצד 5 חודשי מאסר על תנאי, פיצוי בסך 10,000 ₪ וקנס בסך 800 ₪.

· ת"פ (י-ם) 20802-08-13 **מדינת ישראל נגד מיכאל מגלשוילי (10.2.2014)** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ניסיון תקיפה ואיומים, בכך שעל רקע ויכוח במקום עבודתו, השליך אבנים על רכב מאוכלס ואל תוך משרד בו ישב מנהל המקום. בהמשך איים על הנוכחים. למתלונן נגרמו חבלות בסנטר, אדמומית בצוואר והמטומה באמה. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר בודד של חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה בן 4 חודשים במצטבר ומאסרים מותנים.

· ת"פ (י-ם) 338-06-14 **מדינת ישראל נגד כהן (29.4.15)** - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש והיזק לרכוש. באותו אירוע דובר על נאשם שבעט בגבו של המתלונן, בעודו יורד במדרגות בית הכנסת, ולאחר מכן החל להכותו ולנשכו. הנאשם נעדר עבר פלילי, נדון ל- 4 חודשי מאסר בפועל.

· ת"פ (ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נגד שלום אברהמי (3.1.13)** - נאשם שהורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. באותו מקרה, על רקע ויכוח בסופרמרקט, הכה הנאשם אדם אחר במכת אגרוף וגרם לו להמטומה בעינו. על הנאשם הוטלו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מאסרים מותנים ופיצוי.

· ת"פ (ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נגד אהרון (24.2.14)** - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה

הגורמת חבלה של ממש, לאחר שמבהלך ויכוח, הכה הנאשם את המתלונן באמצעות צלחת בראשו וגרם לו לחתך. הנאשם נידון למאסר על תנאי, קנס ושל"צ.

· ת"פ (עכו) 55530-06-13 **מדינת ישראל נגד מנאע** (19.3.14) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לאחר שהכה את המתלונן באמצעות קרש וגרם לו לשפשופים בפניו ובידו. בין השניים נערכה סולחה במסגרתה פיצה הנאשם את המתלונן. הנאשם נידון למאסר על תנאי.

· ת"פ (ת"א) 4051/09 **מדינת ישראל נגד לוי** (19.3.13) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, באי מתן אפשרות להולך רגל לחצות בבטחה ובנהיגה בקלות ראש. באותו מקרה עבר הנאשם באמצעות רכבו את מעבר החציה תוך שהוא אינו מאפשר להולכי הרגל במקום לעבור בבטחה, באותו הזמן עבר במעבר החציה המתלונן, אשר חבט ברכבו של הנאשם בעקבות מעשיו. הנאשם יצא מרכבו, הלך לעבר המתלונן, ונגח בראשו. כתוצאה מכך, הובהל המתלונן לבית החולים, שם נתפר הפצע שנגרם בעקבות נגיחתו של הנאשם. הנאשם נידון ל - 4 חודשי מאסר על תנאי.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה:

בקביעת מתחם העונש ההולם למקרה הקונקרטי שבפני בית המשפט, עיקר הדגש הוא בטיב 'המעשה' בנסיבותיו ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע. בקביעת מתחם העונש ההולם מתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט (א) לחוק העונשין, ובוחן את מידת התקיימותן ואת השפעתן על חומרת המעשה ועל מידת האשם של הנאשם. לכך נפנה עתה.

נסיבות ביצוע העבירה משתקפות היטב בעובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם. בקצרה אציין, הרקע לאירוע הוא תאונת דרכים שאירעה בין רכבו של הנאשם לבין רכבו של המתלונן. לאחר התאונה, חסם הנאשם את נתיב נסיעתו של המתלונן, ירד מהרכב, ניגש לרכבו של המתלונן, הוציא אותו מהרכב ותקפו כמתואר בכתב האישום.

מדובר באירוע שלא קדם לו תכנון מוקדם אלא היה ספונטני. הנאשם הוא המבצע העיקרי של העבירה, ובמעשיו גרם לנזק פיזי למתלונן שהתבטא בשריטות, שטפי דם תת עוריים, סימני חבלה, והכל כמתואר בפירוט בכתב האישום. מדובר במעשה אלימות קשה שביצע הנאשם במתלונן.

המאשימה ביקשה שבית המשפט לא ישקיף על האירוע כחטיבה אחת, אלא יראה בו מס' אירועים אלימים, שיחד מהווים אירוע כולל שלם, ובהתאם לכך ישית את העונש על הנאשם.

לא מצאתי כי לקבל טענה זו.

מדובר, לפי עובדות כתב האישום, באירוע אחד, אשר אמנם, כלל מספר מעשים אלימים, אך יחד עם זאת, הוא מהווה

מסכת תקיפה אחת. אין מקום לבצע הפרדה מלאכותית של כל חלק מאותה מסכת עובדתית, שתכליתה העצמת הענישה, והדבר גם אינו מתיישב עם הוראות תיקון מס' 113 לחוק העונשין והלכת ג'אבר הנוגעת להתייחסות בית המשפט לענישה בגין מס' אירועים.

נסיבות ביצוע העבירה, כפי שתוארו לעיל, משקפות נכונה את התרחשות האירוע הבודד, ומכילות בתוכן, את כל המעשים האלימים בהם נקט הנאשם כלפי קורבנו.

מתחם העונש ההולם:

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגין הנאשם בכל האירוע, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשם בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראוי הנאשם בגין מעשיו אלה.

נוכח נסיבות ביצוע העבירות, כפי שתוארו לעיל, ודרגת האשם שהפגין הנאשם, מתחם העונש ההולם בגין אירוע זה, נע בין עונש מאסר מותנה ועד 16 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ככל שהן מתקיימות וזאת במידה שבית המשפט סבור, שיש ליתן להן משקל בנסיבות המקרה, ובלבד שהעונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, לא יחרוג ממתחם העונש ההולם שנקבע.

מדובר בנאשם יליד 1965, אשר מטפל ומפרנס את משפחתו ואת בנו הנכה והאוטיסט בן ה-26. הנאשם נמצא במצוקה כלכלית עקב קריסת עסקיו. משפחתו נשענת עליו כמקור פרנסה עיקרי, ולכן ענישה מאחורי סורג ובריוח תגרום לבן התלוי בו ולכלל המשפחה, נזק משמעותי.

לנאשם הרשעה קודמת אחת משנת 2012 בעבירות של איומים ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו בגין אירוע אלים משנת 2006. הוא נדון לעונש מאסר על תנאי וצו התחייבות להימנע מביצוע עבירה, שניהם למשך שנתיים.

עוד יש לתת משקל לחלוף הזמן מאז בוצעה העבירה. העבירה בוצעה בשנת 2013 וכתב האישום הוגש בשנת 2015, ומאז שהוגש ועד שהובא בפני מותב זה, חלפו עברו למעלה מחמש שנים. לא התעלמתי מכך שחלק מהדחיות היו בשל בקשות ההגנה, אך בסופו של דבר, נותן הנאשם את הדין היום על מעשה שאירע לפני למעלה מחמש שנים, ולכך, לפי הדין, יש השלכה משמעותית על טיבו של העונש שיש להשית על הנאשם.

העונש המתאים:

העונש המתאים בנסיבות העניין, חייב לשקף את חומרת הנסיבות ומידת האשם שהפגין הנאשם באירוע, כמו כן את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה וכן חייב העונש המתאים להלום את יתר הנסיבות האישיות של הנאשם והכל כפי שפורט בהרחבה לעיל.

בענייננו, הגם שאין להקל ראש בחומרת העבירה שבוצעה, מאז ביצוע העבירה ועד היום, חלפו כאמור, למעלה מ- 5 שנים, כאשר מדובר בנאשם עם עבר פלילי שאינו מכביד. העבירה האחרונה שביצע הייתה בשנת 2006, ובגינה הורשע בשנת 2012.

נמצא, כי מאז 2006 ועד 2013, במשך כשבע שנים, לא נרשמה התנהגות אלימה מצד הנאשם. זאת ועוד, מאז 2012 בה הורשע בגין אותו אירוע קודם ועד להבאתו לדין בגין העבירה הנוכחית, לא נרשמה הסתבכות של הנאשם עם החוק, לא עם עבירת אלימות ולא בגין כל עבירה אחרת.

כך שבנסיבות אלה, אתקשה לקבוע, כי מדובר במי שהפנים לתוכו דפוסי התנהגות אלימים, פורעי חוק, שאין דרך לרסנו, אלא בהצבת גבולות ברורים ונוקשים, בדמות של מאסר מאחורי סורג ובריא.

כמו כן, קשה להתעלם מנסיבותיו האישיות של הנאשם, גילו המתקדם והמצוקה האישית והכלכלית בה הוא שרוי. סבורני כי בנסיבות אלה, נוכח התלויים בו, כליאתו מאחורי סורג ובריא, תוביל לפגיעה קשה במשפחתו ובמיוחד בבנו המוגבל, בו הוא מטפל.

לאור כל האמור, והגם שבנסיבות אחרות ראוי היה להטיל עונש מאסר ממש, מצאתי כי בנסיבות הייחודיות הללו, ניתן להסתפק בעונש מאסר מותנה מרתיע, על מנת לחדד בפני הנאשם את המחירים שהוא עתיד לשלם, באם חלילה ישוב ויטיל את חיתתו על אחרים, ויפגין אלימות. כמו כן, הנני סבור, כי יש לחייב את הנאשם לפצות את המתלונן בגין הנזק הפיזי שחוווה באירוע זה, וכן יש להטיל עליו קנס ראוי, וזאת על מנת לשקף לנאשם את המחיר הכלכלי של התנהגותו משולחת הרסן.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 8 מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור בתוך תקופה זו, עבירת אלימות מסוג פשע לרבות איומים.
2. 12,000 ₪ פיצוי למתלונן שפרטיו בכותרת של גזר הדין. המאשימה תודיע למתלונן.
3. קנס בסך - 5,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

4. התשלומים הנזכרים לעיל ישולמו תוך 30 יום מהיום.

5. כל סכום שישולם לתיק, ינותב תחילה לפיצויים ורק לאחר מכן לטובת הקנס.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ז' שבט תשע"ט, 13 ינואר 2019, במעמד הנאשם ובאי כח הצדדים.